

Nr 92.

Av herr **Hansson** i Skediga, om ökat anslag till bidrag till byggande av enskilda vägar.

Det är en känd sak att dåliga vägar eller avsaknaden av farbara vägar utgöra en väsentlig orsak till landsbygdens avfolkning. Särdeles påtaglig har denna utveckling varit under senare år i mera avlägset liggande skogsbygder, där vägförbindelserna äro mest bristfälliga. Endast ett utbyggande och förbättrande av kommunikationerna i rask takt kan åstadkomma en snar ändring härutinnan. De avsidens boende böra, även de, kunna begära att få del av de framsteg, som den moderna tekniken gjort på samfärdselns område.

Föregående års riksdag begärde utredning och förslag rörande möjligheterna att förbättra vägförbindelserna i landets glesbygder. Tyvärr måste konstateras att denna utredning ännu befinner sig på ett förberedande stadium såsom framgår av departementschefens redogörelse i statsverkspropositionen. Det måste emellertid framstå som i hög grad angeläget att utredningen bedrives med sådan skyndsamhet att praktiska förslag kunna framläggas inom rimlig tid.

Behovet av bidrag till byggande av vägar är alltjämt mycket stort. Av uppgifter som inhämtats från länsstyrelserna framgår, att inneliggande ansökningar omfatta 581 företag med en total väglängd av ca 130 mil. Byggnadskostnaderna för dessa företag beräknas till i runt tal 11,2 miljoner kr., varav 6,6 miljoner kr. i statsbidrag. Man bör i detta sammanhang taga med i beräkningen alla de vägbyggnadsföretag, som utföras utan hjälp av statsbidrag. Den långa väntetiden, innan ansökningar om bidrag av brist på medel kunna bifallas, har nämligen avskräckt åtskilliga väghållare från att söka bidrag. Det kan inte heller sägas vara uppmuntrande att behöva vänta inte endast ett utan både två och tre år, innan synnerligen välbehövliga vägbyggen kunna sättas i gång.

Trots den höjning av anslaget till byggande av enskilda utfartsvägar, som departementschefen äskat för nästa budgetår, framstår detta som alltför litet. Det bör observeras att knappt mer än hälften av inneliggande ansökningar om bidrag torde kunna bifallas med det nu äskade anslaget. Därutöver har man att räkna med alla de ansökningar, som kunna antagas komma in till länsstyrelserna under innevarande år. Om en verklig förbättring av vägförbindelserna för de mera avlägset liggande bygderna skall komma till stånd, måste anslaget till byggande av

enskilda vägar väsentligt höjas, förslagsvis till 6 miljoner kr. Ett anslag av denna storlek är nödvändigt för att icke en mängd vägbyggnadsföretag skall uppskjutas till en alltmera avlägsen och oviss framtid.

Med anledning av vad som anförts hemställs,

att riksdagen till bidrag till byggande av enskilda vägar för budgetåret 1946/47 måtte anvisa ett reservationsanslag av 6 000 000 kronor.

Stockholm den 18 januari 1946.

K. E. Hansson,
Skediga.
